

Avizul Comitetului Regiunilor „Contribuția autorităților locale și regionale din UE la conferința ONU din 2012 privind dezvoltarea durabilă (Rio+20)”

(2012/C 54/07)

COMITETUL REGIUNILOR

- solicită Summitului Rio+20 să recunoască în mod explicit urbanizarea ca o provocare esențială pe care lumea trebuie să o înfrunte. Este necesar să se încurajeze mai mult schimbul de experiență și transferul de cunoștințe privind dezvoltarea urbană durabilă între administrațiile subnaționale și autoritățile locale peste tot în lume;
- pledează pentru adoptarea în cadrul Summitului Rio+20 a unei foi de parcurs pentru economia ecologică, care să cuprindă o secțiune specifică privind economia ecologică locală, care să recunoască rolul esențial al administrațiilor subnaționale și al autorităților locale, să promoveze în special o Convenție internațională a primarilor și a regiunilor și să sprijine cooperarea descentralizată pentru dezvoltare; un eventual sistem de consolidare a capacității ar trebui să oblige țările beneficiare să-și implice îndeaproape nivelurile subnaționale de guvernare în acest proces;
- solicită ca administrațiile subnaționale și locale să fie plasate în cadrul instituțional al dezvoltării durabile, ca actori guvernamentali importanți pe deplin recunoscuți, alături de guvernele naționale și de instanțele ONU. Summitul Rio+20 ar trebui să adapteze structurile existente ale așa-numitelor „Grupuri principale” (*Major Groups*), de exemplu prin introducerea unei noi categorii cuprinzătoare de „actori guvernamentali”, și să mandateze viitoarea Organizație Mondială pentru Mediu (sau PNUM) sau Consiliul pentru dezvoltare durabilă să creeze o comisie permanentă pentru administrațiile subnaționale și locale;
- solicită Summitului Rio+20 să definească viitoarele cadre de guvernare necesare dezvoltării în continuare a Agendei Locale 21 și să încurajeze promovarea democrației ecologice la nivel global, de exemplu prin sprijinirea introducerii altor convenții regionale de tipul Convenției de la Aarhus a UNECE sau prin inițierea de negocieri cu privire la o convenție globală bazată pe principiul 10 al Declarației de la Rio.

Raportor	dl Ilmar REEPALU (SE-PSE), membru al Consiliului municipal din Malmö
Document de referință	Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – „Rio+20: către economia ecologică și o mai bună guvernanta”
	COM(2011) 363 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

A. Observații generale

1. salută decizia Adunării Generale a ONU de a convoca o conferință a Națiunilor Unite privind dezvoltarea durabilă la cel mai înalt nivel, în iunie 2012, la Rio de Janeiro (Summitul „Rio+20”). Această conferință va avea ca obiectiv reafirmarea angajamentului politic pentru dezvoltare durabilă, evaluarea progreselor realizate până în prezent și neajunsurile care persistă în punerea în aplicare a rezultatelor summiturilor majore privind dezvoltarea durabilă și să abordeze noile provocări și pe cele care încep să se facă simțite. În acest scop, vor fi abordate două teme: „Economia ecologică în contextul dezvoltării durabile și al eradicării sărăciei” și „cadrul instituțional al dezvoltării durabile”;

2. îi invită pe toți cei implicați în activitățile Conferinței Rio+20 și în monitorizarea măsurilor ulterioare să garanteze succesul conferinței și să **progreseze** în direcția dezvoltării durabile;

3. a subliniat cu diverse ocazii importanța măsurilor și a schimbărilor pentru a **sprijini și dezvolta eforturile de dezvoltare durabilă**. În opinia CoR, toți actorii – de la nivel global, din cadrul Uniunii Europene, dar și de la nivelurile național, subnațional și al administrațiilor locale – au o **răspundere comună** în ceea ce privește crearea unei societăți durabile, responsabilă în ceea ce privește resursele naturale disponibile. În acest cadru, membrii CoR, orașele și administrațiile subnaționale au de jucat un rol important și reprezintă, într-o largă măsură, forța motrice a acțiunilor menite să determine o dezvoltare durabilă, în primul rând prin apropierea lor de **cetățenii UE**;

4. prin urmare, **solicită să se facă referire în mod explicit la abilitarea administrațiilor subnaționale și a autorităților locale** ⁽¹⁾ **să participe la toate dezbaterile din cadrul Summitului Rio+20**. Guvernele subnaționale și autoritățile locale trebuie să fie implicate în mod activ atât în pregătirea summitului, în desfășurarea sa, cât și în acțiunile care vor decurge din acesta și în punerea sa în aplicare. Statele membre sunt încurajate să lanseze forumuri cu administrațiile subnaționale și cu autoritățile locale pentru pregătirea Summitului Rio+20;

5. invită Consiliul European și Comisia Europeană să adopte o **poziție clară și unitară a UE la conferința ONU** și să se asigure că acordurile politice stabilite la Rio de Janeiro vor fi

(1) Avizul utilizează termenul de „guverne regionale și autorități locale” așa cum este utilizat în contextul ONU (în care regiunile sunt mai curând înțelese ca regiuni ale lumii). În contextul UE, acesta înseamnă „autoritățile locale și regionale”.

urmate de acțiuni concrete; subliniază în acest context că o condiție preliminară pentru construirea unei societăți durabile este ca autoritățile subnaționale și locale să fie asociate și să dispună de competența și autoritatea necesară. În sprijinul acestora, este necesar ca principiile **subsidiarității și proporționalității** să fie respectate și dezvoltate la toate nivelurile de guvernanta, de la cel global, prin intermediul procesului de planificare și de luare a deciziilor al Uniunii Europene, până la nivelul național și subnațional. Autoritățile subnaționale și autoritățile locale trebuie recunoscute ca parteneri cu totul egali și ca nivelul cel mai potrivit de guvernare în cadrul eforturilor de dezvoltare durabilă, atât în pregătirea conferinței ONU, cât și la punerea în aplicare a rezultatelor acesteia;

6. cere ca Summitul Rio+20 să recunoască în mod explicit **urbanizarea ca o provocare pe care lumea trebuie să o înfrunte**. Urbanizarea privește în primul rând administrațiile subnaționale și autoritățile locale, dat fiind că ele sunt în prima linie în abordarea provocărilor și oportunităților pe care aceasta le implică. De la începutul acestui secol, din cei 7 miliarde de oameni, cei mai mulți locuiesc în orașe. Populația globului ar putea crește până în 2050 de la 7 la 9 miliarde de oameni, iar anumite scenarii prevăd că, până în 2030, 60 % dintre aceștia vor locui în orașe. Această tendință este evidentă în special în țările în curs de dezvoltare sau în țările în tranziție rapidă. **Dezvoltarea urbană durabilă** necesită o abordare globală și integrată pentru gestionarea aspectelor economice, de mediu și socio-culturale ale dezvoltării, într-un cadru teritorial concret. CoR recomandă eforturi sporite de impulsione și sprijinire a dezvoltării urbane durabile;

7. subliniază că „dezvoltarea durabilă” se bazează pe echilibrul dintre factorii sociali, ecologici și economici și că, astfel, **combaterea sărăciei și a excluziunii sociale** trebuie să reprezinte subiecte esențiale la Conferința Rio+20, în aceeași măsură ca și protejarea resurselor, combaterea schimbărilor climatice și alte obiective ale politicii de mediu;

8. ar dori să se depună eforturi sporite de producere, evaluare, prezentare și diseminare a bunelor practici de dezvoltare urbană durabilă. Există o cerere semnificativă de **schimburi de experiență și transfer de cunoștințe** în ceea ce privește atât factorii instituționali cât și abordarea sistemică globală și integrată a proceselor de planificare și de adoptare a deciziilor. O bună administrație urbană, amenajarea teritoriului, legislația și demersul politic, cooperarea sectoarelor public și privat, participarea publică, educația, formarea și informarea sunt tot atâtea domenii în care se face simțită nevoia de schimb de experiență și de transfer de cunoștințe între administrațiile subnaționale și autoritățile locale peste tot în lume;

9. dorește să sublinieze cât este de important să se aducă în prim-plan și să se dezvolte diversele forme de parteneriat și interacțiunile dintre **orașe și împrejurimile lor**. Efectul creșterii populației orașelor este o cerere puternică de producție și aprovizionare cu bunuri, de exemplu alimente, precum și gestionarea aferentă a apelor uzate și a deșeurilor rezultate. Un exemplu concret în ce privește necesitatea cooperării mai strânse între orașe și împrejurimile lor este gestionarea deșeurilor biologice, care necesită sisteme eficiente de restituire a substanțelor nutritive în solurile agricole, pentru o bună funcționare în buclă închisă a ciclului organic ecologic;

10. consideră că **educația, formarea și difuzarea informației** sunt de o importanță crucială pentru sensibilizarea sporită a cetățenilor. Pentru realizarea tranziției necesare este extrem de importantă dezvoltarea programelor de formare, care să includă nu numai cunoștințe tehnice privind o serie de aspecte specifice, ci și o abordare sistemică globală și integrată;

11. dorește să sublinieze că numeroase provocări și măsuri concrete cu care se confruntă comunitatea internațională în efortul de creare a unei dezvoltări durabile nu-și găsesc rezolvarea doar prin introducerea de noi tehnologii și prin creșterea investițiilor financiare. Sunt necesare totodată măsuri de dezvoltare a cunoștințelor, pentru a adapta și schimba **comportamentul cetățenilor**, obiceiurile în materie de consum etc.;

12. subliniază că **mijloacele de comunicare** tradiționale și cele sociale sunt extrem de importante sub acest aspect. Ar trebui adoptate măsuri de sprijinire a dezvoltării mijloacelor de comunicare ca instrumente destinate schimbului de informații, mobilizării oamenilor, creării de legături între diferite inițiative și creării unei opinii publice critice, pentru a promova astfel o societate durabilă;

13. subliniază că unul dintre instrumentele utilizate în cadrul eforturilor de realizare a unei societăți durabile este **înfrățirea dintre orașe**. Există deja sau sunt în curs de elaborare numeroase proiecte de înfrățire pe baza unei teme bilaterale sau multilaterale la nivel subnațional și local. În aceste procese sunt implicați numeroși actori de la nivel național, subnațional și local, din cadrul Uniunii Europene și de la nivel internațional. Înfrățirea este un instrument foarte eficient dacă are la bază un conținut tematic foarte specific și este orientată spre durabilitate și dacă angajează nu numai guvernele naționale și autoritățile locale, ci – chiar mai important pentru succesul său – și organizațiile societății civile;

14. subliniază că **asociațiile** internaționale, regionale sau naționale ale **autorităților de la nivelurile subnaționale de guvernare** au de asemenea un rol important, facilitând schimburile și ajutând administrațiile subnaționale și autoritățile locale să se facă auzite pe scena internațională. În acest sens, CoR însuși acționează ca un actor instituțional important în contextul UE și consideră că sunt necesare eforturi suplimentare pentru coordonarea structurilor și rețelelor existente și pentru îmbunătățirea evaluării proiectelor inovatoare și a difuzării celor mai bune practici;

B. Stimularea tranziției către o economie ecologică

15. dorește să sublinieze faptul că **dezvoltarea durabilă, cu cele trei aspecte** ale sale - economic, ecologic și social - constituie baza creșterii economice, a înmulțirii oportunităților

de locuri de muncă, a unei economii ecologice, a unei prosperități sporite și a unui mediu mai curat și mai sănătos;

16. constată că sistemul economic actual depășește capacitățile planetei în termeni de utilizare durabilă a resurselor și că, de altfel, Uniunea Europeană importă din ce în ce mai multe resurse fosile de energie și materii prime, dintre care unele – strategice pentru prezentul și viitorul Uniunii – ar putea să devină insuficiente în următoarele decenii. Această constatare impune o **trecere a economiei** către un mod de dezvoltare mai durabil și mai responsabil cu privire la aceste resurse;

17. subliniază mai ales că tranziția către un model durabil de dezvoltare nu reprezintă numai o problemă, ci, dimpotrivă, oferă o serie de **posibilități**, mai ales când măsurile ecologice și crearea de valoare economică și socială adăugată se împletesc în mod fructuos. Aceste posibilități trebuie exploatate prin măsuri corespunzătoare în domeniul politicii economice, al educației și al schimbărilor la nivelul societății;

18. în concluzie, în actualele condiții financiare de la nivelul Uniunii Europene și de la nivel internațional, trebuie depuse eforturi în favoarea unei activități economice durabile și a creării unor locuri de muncă durabile;

19. insistă asupra importanței **locurilor de muncă ecologice**, definite ca locuri de muncă decente în toate acele sectoare economice cu o componentă de durabilitate (atât sectoare emergente, cât și tradiționale), și îndeamnă la promovarea lor, având în vedere oportunitatea pe care o oferă acestea de a progresa către coeziunea socială. De aceea, formarea și consolidarea capacităților în domeniul durabilității la toate nivelurile trebuie să fie considerate elemente-cheie ale dezvoltării depline a acestor sectoare esențiale;

20. recomandă ca, în cadrul Summitului Rio+20, să se creeze un nou model alternativ de evaluare a creșterii și a bunăstării, care să țină seama și de **alți indicatori decât PIB-ul**. Acest model este necesar pentru reorientarea dezbaterilor privind politicile și pentru realizarea mutațiilor fundamentale în sensul în care este înțeleasă ideea de „progres”. Sunt necesari indicatori care să ia în considerare schimbările climatice, biodiversitatea, eficiența resurselor și incluziunea socială;

21. este convins că UE poate juca un rol important la conferința ONU, mai ales dacă poate fi ea însăși un bun exemplu: poziția UE în cadrul negocierilor ar putea fi consolidată dacă și-ar impune singură obiective ambițioase în favoarea unei economii ecologice, de exemplu în domeniile cuprinse în **inițiativa emblematică „O Europă eficientă din punct de vedere al utilizării resurselor” din cadrul Strategiei Europa 2020**;

22. sprijină propunerea Comisiei Europene ca Summitul Rio+20 să adopte o **foaie de parcurs pentru economia ecologică** care să stabilească obiective și indicatori adecvați, să formuleze atât căi de acțiune directă, cât și un cadru limpede pentru inițiativele de la nivel global, regional (inclusiv la nivelul UE), național și subnațional și să includă totodată un calendar de punere în aplicare;

23. sprijină în acest sens solicitarea UE ca Rio+20 să stabilească un **sistem de consolidare a capacității** pentru a furniza tuturor statelor interesate asistență orientată și specifică fiecărei țări cu privire la tranziția către economia ecologică și la modalitățile de acces la finanțarea disponibilă. CoR subliniază că acest sistem ar trebui să oblige țările să-și implice îndeaproape nivelurile subnaționale de guvernare în acest proces;

24. consideră că foaia de parcurs ar trebui să cuprindă o **secțiune privind economia ecologică** locală, care să recunoască rolul esențial al administrațiilor subnaționale și al autorităților locale în trecerea către o economie ecologică. Această secțiune ar urma să abordeze în special provocările majore ale urbanizării și ale economiei urbane ecologice, să promoveze o Convenție internațională a primarilor și regiunilor și să sprijine cooperarea descentralizată pentru dezvoltare la nivelul administrațiilor subnaționale și al autorităților locale;

25. solicită ca numeroasele cazuri de administrații subnaționale și locale care promovează cu succes economia ecologică să fie incluse în **setul de instrumente pentru o economie ecologică** din cadrul Rio+20 propus de Comisia Europeană;

26. reamintește **rolul important și gama amplă de activități de la nivel subnațional și local în domeniul ajutorului pentru dezvoltare** și al cooperării descentralizate într-o strânsă colaborare dintre CoR, membrii acestuia și Comisia Europeană, cum ar fi „Atlasul” CoR, portalul internet și așa-numitul Forum al cooperării descentralizate;

27. dorește să se adopte, la nivel global, măsuri de sprijinire a dezvoltării unui **sector antreprenorial ecologic**, ca urmare a:

— acordării de sprijin dezvoltării tehnologiei și soluțiilor ecologice, printre altele prin creșterea investițiilor în cercetare și dezvoltare, mai ales a investițiilor care, inspirându-se din perspectiva așa-numitelor servicii ecosistemice, urmăresc să contribuie la protecția biodiversității și la (re)dezvoltarea ecosistemelor, oferind totodată în comun noi oportunități economice;

— punerii în aplicare a unor măsuri de facilitare a exportului și importului de produse și servicii ecologice la nivel global și a propagării unui model de organizare inteligentă a muncii;

— introducerii unor condiții obligatorii legate de mediu, climă și de natură etică în domeniul achizițiilor publice și în alte tipuri de achiziții;

— dezvoltării ecologiei industriale și a economiei circulare (*cradle-to-cradle*), care urmăresc închiderea ciclurilor de producție și consum, astfel încât să integreze materiile prime necesare într-un sistem închis, iar resursele naturale neregenerabile să se piardă cât mai puțin;

— dezvoltării și punerii în aplicare a unor metode funcționale în materie de achiziții publice;

— coordonării și dezvoltării unor modele de certificare ecologică a bunurilor și serviciilor produse de întreprinderi, prin intermediul analizei comparative a ciclurilor de viață a bunurilor și serviciilor;

— coordonării și dezvoltării unor modele de sisteme de gestionare a mediului destinate întreprinderilor și organizațiilor, prin intermediul unei contabilități ecologice;

— producerii unor noi modele de finanțare a soluțiilor și întreprinderilor ecologice;

28. recunoaște necesitatea de a se înainta către crearea de **noi mecanisme și instrumente de colaborare între sectorul public și cel privat** (actori sociali și economici) pentru elaborarea și punerea în aplicare a politicilor în domeniul economiei ecologice, punând accentul pe promovarea și consolidarea parteneriatelor între mai multe părți interesate;

29. reafirmă că una dintre provocările fundamentale ale prezentului este reducerea impactului climatic, atât la nivel global, cât și la nivel local, odată cu asigurarea rezervelor de energie și a prosperității. Autoritățile locale și administrațiile subnaționale au de jucat un rol esențial în acest proces. În interiorul Uniunii Europene, acestea își asumă responsabilitatea pentru o întreagă serie de inițiative menite să reducă impactul climatic, să asigure rezervele de energie și adaptarea la schimbările climatice. Acordurile de la Cancún, adoptate în decembrie 2010, recunosc administrațiile locale ca actori guvernamentali și oferă localităților acces la mecanismele internaționale de finanțare. Autoritățile de la nivel subnațional și local trebuie activ implicate în planurile naționale de acțiune privind clima și contează pe accesul la sprijin financiar;

30. subliniază că trebuie adoptate măsuri de protejare, securizare și reproducere a resurselor-cheie, a materiilor prime și a capitalului natural. CoR dorește mai ales ca Summitul Rio+20 să acorde o **atenție specială problematicei apei**. Accesul la apă este o problemă din ce în ce mai mare și o provocare majoră, mai ales pentru marile orașe. Prin urmare, pentru rezolvarea acesteia, CoR sprijină stabilirea unui parteneriat internațional privind apa și face trimitere, în acest context, la recomandările sale privind rolul administrațiilor subnaționale și al autorităților locale în promovarea unei gestionări durabile a apei (CdR 5/2011);

31. subliniază necesitatea îmbunătățirii **guvernanței și a protecției mediului marin și a oceanelor** și consideră că acest domeniu devine unul dintre pilonii principali ai cadrului Rio+20, pe lângă climă și biodiversitate;

32. evidențiază aprecierea Comisiei conform căreia **„utilizarea durabilă a terenurilor și a agriculturii** va constitui o piatră de hotar a economiei ecologice” și, prin urmare, consideră că dezvoltarea urbană durabilă și amenajarea teritoriului înseamnă a minimiza gradul de utilizare a suprafețelor arabile productive ca terenuri de construcție în așa fel încât utilizarea lor viitoare pentru agricultură să devină imposibilă;

33. consideră că, pentru a permite trecerea spre/la o economie globală ecologică, trebuie mobilizate **resurse financiare foarte mari**. Impozitarea și tarificarea ar trebui să reflecte mai bine costurile și beneficiile legate de mediu. CoR își reiterează apelul privind generalizarea principiului „poluatorul plătește” și a răspunderii extinse a producătorului, precum și a opțiunilor de recuperare a costurilor pentru gestionarea resurselor naturale. Foaia de parcurs pentru economia ecologică ar trebui să lanseze noi inițiative și noi parteneriate de finanțare publică și privată;

34. propune ca în foaia de parcurs să fie prevăzute o serie de măsuri concrete și limitate în timp pentru a **suprima, până în 2020, toate subvențiile dăunătoare mediului**. Astfel s-ar putea pune la dispoziție mijloace financiare suplimentare pentru alte activități. În plus, se recomandă utilizarea la nivel internațional a unor obiective de economisire și a unor norme de eficiență, așa cum au fost ele definite în UE pentru o serie de produse și procese;

C. Cadrul instituțional – către o mai bună guvernare

35. recomandă transformarea Programului Națiunilor Unite pentru Mediu (United Nations Environmental Program – PNUM) într-o **Organizație Mondială pentru Mediu**. Transformarea PNUM într-o agenție specializată a ONU ar însemna crearea unei organizații mondiale multilaterale pentru mediu, care ar constitui calea cea mai promițătoare către îmbunătățirea guvernancei internaționale în materie de mediu. Aceasta ar avea un mandat revizuit și consolidat și ar funcționa pe picior de egalitate cu alte agenții specializate ale ONU. În plus, aceasta ar trebui să cuprindă o secțiune descentralizată la nivel regional și local, însărcinată cu punerea în aplicare și care să urmărească acordarea unui sprijin direct sporit administrațiilor subnaționale și autorităților locale, în vederea aplicării efective a acordurilor multilaterale privind mediul, în special schimbările climatice și biodiversitatea;

36. totodată, recomandă crearea unui **Consiliu pentru dezvoltare durabilă** (CDD) în locul actualei Comisii pentru dezvoltare durabilă. Scopul acestei propuneri este o mai bună guvernare, o perspectivă comună și coordonare în acțiunile privind dezvoltarea durabilă desfășurate la toate nivelurile;

37. sprijină dezvoltarea **Obiectivelor de dezvoltare durabilă**, în special pe termen lung, pe modelul Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului. Un angajament politic mai larg, bazat pe obiective comune, ar trebui defalcat prin urmare într-un set de obiective concrete și de modalități de măsurare a acestora;

38. insistă asupra necesității ca Summitul Rio+20 să recunoască faptul că guvernarea trebuie să antreneze toate nivelurile de guvernare, de la cel local și subnațional, trecând prin cel național și regional, până la nivelul global. Rio+20 trebuie să adopte o abordare a **guvernancei pe mai multe niveluri**, bazată pe interacțiunea, sinergia și complementaritatea tuturor nivelurilor de guvernare;

39. atrage atenția asupra faptului că **statutul special de instituții guvernamentale** al administrațiilor subnaționale și autorităților locale a beneficiat de o **recunoaștere sporită** în cadrul Convenției de la Rio, de exemplu recunoașterea acestora ca „actori guvernamentali” în cadrul Acordului de la Cancún și Decizia X/22 a COP 10 CDB „Planul de acțiune privind administrațiile subnaționale, orașele și alte autorități locale”. CoR a sprijinit activ aceste progrese;

40. solicită ca administrațiile subnaționale și locale să fie **plasate în cadrul instituțional al dezvoltării durabile**, ca actori guvernamentali importanți pe deplin recunoscuți, alături de guvernele naționale și de instanțele ONU. Summitul Rio+20 trebuie să reprezinte ocazia de a adapta structurile existente ale așa-numitelor „Grupuri principale” (*Major Groups*), pentru a reflecta evoluția lor din 1992, în special în ce privește rolul guvernancei la nivel local și subnațional, de exemplu prin introducerea unei noi categorii cuprinzătoare de „actori guvernamentali”. CoR deplânge faptul că, în actuala configurație internațională de guvernare, în ciuda rolului lor specific și tot mai pregnant în materie de guvernare, reprezentarea nivelurilor subnaționale de guvernare în cadrul organelor ONU le plasează la același nivel cu societatea civilă, întreprinderile, sau alte grupuri definite mai curând după criterii socioeconomice decât după rolul lor în sistemul de guvernare;

41. sugerează, în acest sens, ca Summitul Rio+20 să mandateze PNUM (sau viitoarea Organizație Mondială pentru Mediu) sau Consiliul pentru dezvoltare durabilă (CDD) să creeze **o comisie permanentă pentru administrațiile subnaționale și locale ca o nouă structură, care să reflecte în mod corespunzător guvernarea pe mai multe niveluri** și să ofere un mecanism permanent de consultare și cooperare cu autoritățile subnaționale și locale din întreaga lume. În acest sens, Comitetul Regiunilor ar putea servi drept model;

42. recunoaște că responsabilitățile și rolurile autorităților subnaționale și locale diferă substanțial, atât în cadrul Uniunii Europene, cât și la nivel global, iar **autonomia subnațională și locală** este în continuă dezvoltare. Prin urmare, este necesar ca aceste diferențe să fie luate în considerare atunci când se încearcă implicarea cât mai puternică a autorităților subnaționale și locale în procesele de dezvoltare a societăților durabile;

43. dorește să sublinieze importanța **punctelor comune de vedere și a coordonării** care trebuie concretizate în acțiunile de dezvoltare durabilă de la nivel global. În acest proces, principalii actori sunt localitățile și administrațiile subnaționale. Importante platforme de coordonare și schimb de experiență sunt **Convenția primarilor, Agenda 21 și strategiile de dezvoltare durabilă**;

44. subliniază că accentul pus de Comisia Europeană pe sectorul privat nu ar trebui să distragă atenția de la necesitatea ca Summitul Rio+20, UE și statele membre să promoveze guvernarea dezvoltării durabile la nivelul autorităților publice subnaționale și locale, inclusiv responsabilizarea cetățenilor;

45. dorește să sublinieze importanța abordării care pune **cetățenii în centrul** eforturilor orientate către o societate durabilă. Prin urmare, obiectivele și măsurile din cadrul acestui proces trebuie adaptate diferitelor realități locale. Dialogul privind măsurile concrete și financiare, precum și schimbările în materie de consum și comportamentul cetățenilor trebuie să se bazeze pe condițiile existente la nivel subnațional și local. Sunt necesare acțiuni de sprijinire a participării directe a cetățenilor la eforturile orientate către o societate durabilă, cum ar fi:

- dezvoltarea proceselor consultative și crearea de locuri de întâlnire pentru dialog și schimb de experiență;
- sprijinirea proiectelor de dezvoltare subnațională și locală, la nivel național și internațional;
- ridicarea nivelului de cunoștințe și de înțelegere privind necesitatea unor eforturi comune pentru realizarea unei societăți durabile;

46. dorește ca Summitul Rio+20 să sprijine **promovarea democrației ecologice la nivel global**. Acest lucru s-ar putea realiza de către participanții Convenției de la Aarhus prin reiterearea, în cadrul Summitului Rio+20, a voinței lor de a *deschide Convenția întregii lumi*, dar și în alte moduri, de exemplu prin sprijinirea introducerii altor convenții regionale de tipul celei de la Aarhus sau prin inițierea de negocieri cu privire la o convenție globală bazată pe principiul 10 al Declarației de la Rio ⁽²⁾;

47. dorește dezvoltarea și revigorarea acțiunilor **Agendei Locale 21**. Summitul Rio+20 ar trebui să definească viitoarele cadre de guvernare necesare dezvoltării în continuare a Agendei Locale 21 în acest sens. Agenda Locală 21, lansată după Summitul de la Rio din 1992, este un bun exemplu de procese desfășurate la nivel local care au produs rezultate bune și durabile, sub formă de măsuri concrete și o înțelegere mai aprofundată, precum și de implicare sporită a actorilor societății în chestiunile privind durabilitatea. Înțelegerea de către cetățeni a problemelor și participarea acestora constituie baza Agendei Locale 21. În numeroase cazuri, Agenda Locală 21 a dus la crearea de noi locuri de muncă ecologice;

48. dorește în special **un sprijin sporit în materie de dobândire de cunoștințe** la nivel subnațional și local. Pentru ca acțiunile pentru o societate durabilă să fie eficiente, toți actorii trebuie să aibă acces la cunoștințe de bază de planificare și de luare a deciziilor. De asemenea, acestea sunt importante pentru monitorizarea și evaluarea răspunsurilor primite în urma rezultatelor atinse și a experienței dobândite în eforturile de creare a unei societăți durabile;

49. se așteaptă ca, în cadrul activității sale susținute de pregătire a Summitului Rio+20, **Comisia să dezvolte și să consolideze dialogul** cu CoR și cu membrii acestuia, sperând că delegația UE la Summitul Rio+20 va cuprinde un număr corespunzător de delegați din partea CoR.

Bruxelles, 15 decembrie 2011

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

⁽²⁾ Principiul 10 din Declarația de la Rio privind mediul și dezvoltarea, Conferința ONU privind Mediul și Dezvoltarea din 1992 – a se vedea <http://www.un.org/documents/ga/conf151/aconf15126-1annex1.htm>.